

“... CADA U SAP ON L'ESTRINYI LA SABATA ...”

Aquesta manera de diure, que amb tota evidència és de origen popular, vol significar com a voltes les aparences poden enganyar qui no coneix les situacions i com moltes voltes se fan tants xarraments sense se donar compte de la real entitat dels problemes que cada u de nosaltros pot tenir.

No solament, a voltes pot succeir que se donen judicis sobre persones i situacions o se parli del més i del manco i de coses que manco coneixem, sense saber arrés de concret i sols pel gust de fer batulellúmini.

A voltes també, parlar de coses que no sabem o que coneixem poc és una manera per estimular i provocar la reacció dels altres i arribar així a conèixer coses o situacions que nos interessen.

Aqueixa manera de diure és bastant coneixuda en tants altres països, i segons els experts i els coneixedors de proverbis pareix que sigui, com origen, de atribuir

a la tradició romana.

Pareix que un noble romà, casat amb una de les més belles dones del temps, després de pocs anys de matrimoni, ha divorciat sense haver presentat les pròpies raons davant del jutge.

Aqueixa sua decisió ha criat un gran carament entre els sous amics i els coneixents sense que ningú se donguessi compte de la cosa i sense que ningú fossi en grau de donar una explicació.

Enfadat de tot això i de l'excessiva curiositat que havia provocat la sua decisió de deixar aquella bella muller, un dia el noble romà, trobant-se entre els amics, ha aprofitat per donar la sua explicació i, així, levant-se una sabata i amostrant-la ha dit: “Dificilment pogueriva trobar, com podeu veure, una altra sabata més bella i millor de aqueixa que port, però m'estrinyi el peu, i jo sols sep on m'estrinyi”. Una manera clara i una forma absolutament expressiva per diure que

tenia bons motius per fer el que havia fet i per convidar els amics a deixar de fer il·lacions.

A l'Alguer tenim una altra manera de diure que té una certa analogia amb aquesta: “Cada u en casa d'ell sap quanta sal hi vol a l'olla”.

Vito Loy